

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی نظام دستور موقت در حقوق مالکیت صنعتی ایران و موافقتنامه تریپس

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های حقوق تطبیقی، دوره 16، شماره 1 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

رضا دریایی * - ۱- Ph.D. student, Department of Private Law, Shahid Beheshti University, Tehran, Iran

محمد نوروزی - ۲- Ph.D. student, Department of Private Law, Shahid Beheshti University, Tehran, Iran

خلاصه مقاله:

چکیده یکی از موضوعات پر کاربرد در قانون ثبت اختراعات، طرح های صنعتی و علائم تجاری مصوب ۱۳۸۶ و آیین نامه آن مصوب ۱۳۸۷ دستور موقت برای حمایت از منافع صاحب حقوق فکری است. اما عبارات به کار رفته در مقررات مذکور ناقص است و سکوت نابجای قانونگذار باعث سردرگمی قضات در هنگام صدور دستور موقت یا اجرای آن می شود. از جمله نقاط ابهام این است که توقیف کالا در دعاوی مالکیت فکری، چه هنگام در راستای دستور موقت است و در چه صورت به منظور تامین خواسته؟ آیا قبل از طرح دعوی اصلی، امکان صدور دستور موقت وجود دارد؟ اگر پاسخ مثبت است ضرب الاجل اقامه دعوا پس از صدور دستور چند روز است؟ یا اگر موضوع دستور موقت خارج از حوزه قضایی تهران باشد، دادگاه صالح برای صدور دستور کدام است؟ مقاله حاضر در پی یافتن پاسخ به پرسش های موجود به منظور خروج قضات از سردرگمی فعلی و اصلاح قانون در آینده است.

کلمات کلیدی:

Interim injunction, Seizure of violating goods, Goods contrary to intellectual property, واژگان

کلیدی: دستور موقت، پیشگیری از ضرر، توقیف کالای ناقص حق، کالای مخالف حق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1924429>

